

Justyna Szafran, Tango Tandresse

Dziś - nie wiem czemu - wstałam blada,
na stole list, tuż obok pomarańczy,
na wpół otwarta twa szuflada,
a ja cóż, ja od dzisiaj nie tańczę.
Melodramatów nie lubiłam,
wolałam blichtr niż burą Czarną Hańczę,
mnie nie specjalnie była miła,
a dziś, no cóż, od dzisiaj nie tańczę...
To tango, nie tango, to tango Tandresse,
to tango, nie tango, co wierne jest,
to tango z kokardą, to tango Tandresse,
to tango, nie tango, kipiące po kres.
Dziś - nie wiem czemu - gubię buty,
pieniądze drę, a myśli jak szarańcze,
na wpół otwarte leżą nuty,
a ja cóż, ja od dzisiaj nie tańczę.
Kochany, zawsze tak to było,
coś mnie goniło, za kudły brało, łamało palce,
jakoś się żyło, coś się piło,
a dziś, no cóż, od dzisiaj nie tańczę.
To tango, nie tango, to tango Tandresse,
to tango bez blagi, co wierne jest,
To tango, z kokardą, to tango Tandresse,
to tango, nie tango, co wierne jest.
Dziś - nie wiem czemu - stoisz blady,
na stole list, tuż obok pół cytryny...
i znowu pełne twe szuflady,
a ja, cóż, ja jak zwykle bez winy.
Ja happy endów nie lubiłam,
wolałam styl niż teksty, że zawałczę,
i nie specjalnie się marzyło,
że kiedyś, że kiedyś, zatańczę
To tango, nie tango, to tango Tandresse,
to tango bez blagi, co wierne jest,
To tango z kokardą, to tango Tandresse,
to tango bez blagi kipiące po kres
A dziś, no proszę, świeży pet przy łóżku,
tuż obok pełna szklanka,
a dziś, no proszę, świeża para skarpet,
po prostu sielanka!
To tango, nie tango...!